

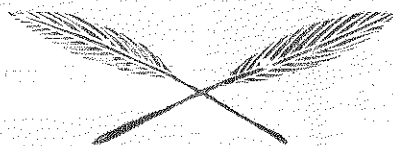
FIMTUGSAFMÆLI

GAGNFRÆÐASKÓLANS

A

AKUREYRI

DAGANA 31. MAÍ OG 1. JÚNÍ 1930.

FIMTUGSAFMÆLI

GAGNFRÆÐASKÓLANS

Á

AKUREYRI

DAGANA 31. MAÍ OG 1. JÚNÍ 1930.

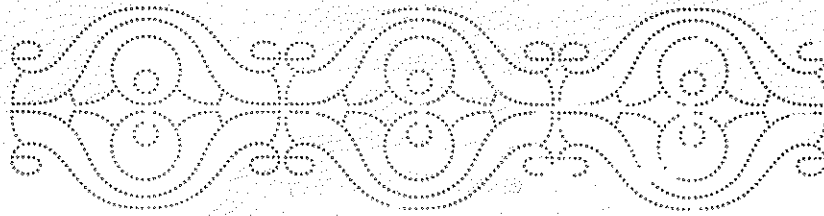
TILHÖGUN:

Á Möðruvöllum laugardaginn 31. maí:

1. Kl. 11 f. h.: Jónas Jónsson, dóms- og kenslumálaráðherra, setur hátíðina.
 2. Einar Árnason, fjármálaráðherra, býður gestina velkomna.
 3. Söngur.
 4. Stúdentar og gagnfræðingar útskrifaðir. Skólameistari ávarpar stúdenta. Skólaslit.
 5. Guðsþjónusta í kirkjunni.
 6. Kaffidrykkja.
 7. Kl. 4 e. h. fimleikasýning.
 8. Kl. 5 e. h. ræðuhöld: Valtýr Stefánsson, Guðm. Finnbogason, Davíð Stefánsson (minni Möðruvalla).
 9. Frjáls ræðuhöld.
- Á staðnum fæst keypt smurt brauð, ölföng, kaffi, gosdrykkir, vindlar o. fl.

Á Gagnfræðaskólanum á Akureyri sunnudaginn 1. júní:

1. Kl. 9 $\frac{1}{2}$ f. h.: Gagnfræðingar og stúdentar hittast uppi við Gagnfræðaskólann, fylkja þar liði og ganga undir merkjum, hver árgangur sjerstakur, suður í Kirkjugarð. Verða þar lagðir sveigar á leiði skólameistaranna Jóns A. Hjaltalíns og Stefáns Stefánssonar.
 2. Kl. 11 f. h.: Morgunverður, snæddur í húsgarði Gagnfræðaskólans.
 3. Kl. 7 e. h.: Miðdegisát í húsgarði skólans.
 4. Dansleikur í hátíðasal skólans um kvöldið.
- Frjálsar veitingar á dansleiknum.

I.

Vorið er komið heim í Hörgárdalinn,
heilsar á ný og fagnar gömlum vinum,
ber frá þeim kveðju, er kól og fjellu í valinn,
kemur með söng og gleðst með öllum hinum.
Vorið það heilsar vinum sínum öllum:
Velkomnir aftur heim að Möðruvöllum!

Margt hefir breyttst og margt er hjer að sakna.
Mörgum er ljúft að gista fornar slóðir.
Moldin er trygg og minningarnar vakna.
Máli hins liðna tala steinar hljóðir.
Margt hafa árin tengt við gamla grunninn.
Geymt er hjer margt — og þó er skólinn brunninn.

Bræður og vinir, blessum liðna daga.
Breytingum tímans æðri kraftar ráða.
Vel er, ef okkar verk og æfisaga
verða þeim ungu hvöt til nýrra dáða.
Þá hafa rætst í Íslandsbygðum öllum
óskir, sem fengu líf á Möðruvöllum.

II.

Það boðar líf að læra
og ljós, að stefna hátt,
og því skal þakkir færa
og þroska hugans mátt.
Þeim opnast ótal vegir,
sem upp á tindinn fer,
og lengra andinn eygir
en auga mannlegt sjer.

Sá einn, sem áfram sækir
á andans þyrnibraut,
og stæltur störf sín rækir,
hann storkar hverri þraut.
Hann ber sitt manndómsmerki.
Hann markar öðrum slóð.
Hann vex með sínu verki.
Hann vitkar sína þjóð.

Í dag skal hátíð halda
og heiðra hvern þann mann,
sem verður góðra gjalda
að göfgu starfi vann.
Nú birtast bætur hljóðar
og blessun þúsundföld.
Hjer voru vættir góðar
að verki — í hálfu öld.

III.

Í djúpi andans dafnar eilíf þrá.
Alt dauðlegt kyn vill æðri þroska ná.
Þeir skynja fyrstir lífsins leyndu mál,
sem læra að skilja sína eigin sál.
Sú þörf, sem menn til meiri fræðslu knýr,
er merki þess, hvað inni fyrir býr.
Sá vitkast mest, sem vinnur þyngsta raun.
Vinna er máttur, þekking sigurlaun.

Þó eldri kynslóð eigi lög og heit,
þarf æskan samt að hefja nýja leit.
Margt fagurt orð er fornum rúnum greypt,
feðranna reynsla dýru verði keypt.
Sinn leyndardóm hið liðna í skauti ber.
Alt líf er samstarf þess, sem var og er.
Hin forna speki, minninganna mál,
er megnug þess að styrkja unga sál.

Sjá, hinna föllnu nýtur æskan enn,
sem unnu göfug störf og voru menn,
sem gátu fjötur fáviskunnar leyst,
fræðsluna aukið, giftu landsins treyst.
Öll þjóðin skilur þeirra tign og dáð.
Með þeirra hjálp var mörgum sigri náð.
Og hver, sem heill að þjóðar viðreisn vann,
er verður þess, að æskan blessi hann.

IV.

Það fylgir því ábyrgð að fara með völd,
það fylgir því ábyrgð að lifa,
og þjóðin man nöfn þeirra öld eftir öld,
sem örlagarúnirnar skrifa.

En öllum, sem virða sín helgustu heit,
er heimurinn opinn og fagur,
og fagnandi og ung er hin frjálsborna sveit,
en fram undan — skínandi dagur.

Hún lifir og nemur þau lönd, sem hún á.

Hún logar af heilögum eldi.

Úr skínandi draumum og skyldunnar þrá
hún skapar sitt framtíðar veldi.

Þó bjart sje í lofti, þá birtir þó enn
um bygð hinna hrjóstrugu landa.

Öll veröldin hrópar á máttugri menn,
á meiri og völdugri anda.

V.

Undir skólans mentamerki
mætast vinir enn í dag.
Sýnum öll í vilja og verki
vöxt og trú og bræðralag.
Forna dáð er fremd að rækja
Fagrir draumar rætast enn.
Heill sje þeim, sem hingað sækja.
Höldum saman, Norðanmenn!

Enn er liðinn langur vetur,
loftin blá og jörðin græn.
Hefji hver, sem hafið getur,
huga sinn í þökk og bæn.
Svo skal lofa liðna daga
að líta fram og stefna hátt.
Þá fær Íslands unga saga
æðra líf og nýjan mát.

Alt skal lúta einum vilja.
Alt skal muna þennan dag.
Allir, sem við skólann skilja,
skulu syngja þetta lag.
Sýnum öll á sjó og landi
sigurþrek hins vitra manns.
Sýnum það, að afl og andi
eigi skóla norðanlands.

*David Stefánsson
frá Fagraskógi.*

